

Са Запада је стигла још једна похвала на рачун политичког руководства Србије. Овог пута амерички Сенат је усвојио резолуцију која би требало да представља неку врсту честитке за све што је демократски изабрано руководство наше земље остварило у претходном периоду, али би ова резолуција такође требало да представља и “охрабрење” за Србију да настави са политиком приближавања ЕУ.

"Сенат честита народу Србије на опредељењу за демократију, слободно тржиште, толеранцију, недискриминацију и владавину права", истиче се у резолуцији, чији су текст предложили сенатори Џорџ Војнович, Џон Кери, Ричард Лугар, Џин Шахин и Бенџамин Кардин. [\[1\]](#)

Кључна реч јесте управо “приближавање” које је постало процес који ће трајати онолико колико то одговара интересним круговима на западу и нашој власти.

Наиме, нама је врло добро позната чувена америчка политика штапа и шаргарепе која је карактерисала спољнополитичке односе Србије и САД током протеклих година, што је кулминирало бомбардовањем Србије од стране НАТО. Агресија названа “милосрдни анђео” наводно је за циљ имала ослобађање албанских цивила на Косову од српског терора. Пошто су се прилике у нашој земљи “промениле”, некако је природно да је амерички Сенат резолуцијом охрабрио тзв. демократске промене у Србији. Да ли сада и просечни грађани Србије треба да буду охрабрени најавом светлије будућности, односно шта ће Србија имати од ове резолуције и шта ће она у конкретном смислу донети нашем народу?

Одговор је врло једноставан и гласи: ништа. Ова резолуција не може и не треба да нас радује, упркос оптимизму којим су нас обасипали наши медији који су ову вест, која се може оквалификовати као “још једна од бројних подршки које стижу са запада”, пренели готово еуфорично. Просечном Србину су већ одавно досадиле многобројне похвале и изјаве подршке због тога што се Србија налази на тобожњем “добром путу”.

Колико се Србија налази на добром путу, осећамо на сопственој кожи готово свакодневно: губитак дела територије, влада за коју би еуфемизам био рећи да је

Још једна петица за Србију

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 26 април 2010 09:38

неефикасна, корупција на свим нивоима, као и неспособност водећих државника у вођењу националне политике. Да не заборавимо и неспособност нашег парламента која се огледа у чињеници да још увек није усвојена резолуција о осуди злочина који су почињени над Србима на просторима бивше Југославије, упркос томе што је одлука о осуди злочина у Сребреници већ ефикасно донета.

Још увек немамо никакву националну нити социјалну политику која би била вредна помена тако да немамо никаквих разлога за оптимизам. Демографска слика је толико лоша да ће српски народ, у не тако далекој будућности, постати национална мањина у сопственој држави која нам свакодневно путем медија на кашичицу сервира илузију неке светлије будућности која нас очекује у ЕУ, НАТО и осталим европским интеграцијама, док наши политичари несебично воде народ ка обећаној бољој будућности.

На чему то дакле Америка честита Србији? У резолуцији се помиње унапређење демократских тековина, док присуствујемо константном прогону и медијском линчу политичких неистомишљеника. Не заборавимо мафијашке организације и криминал против којих се наша држава тако “успешно” бори да насиље напросто буја у свим порам друштва. Остаје нам да се запитамо куда нас то води актуелна власт. Да ли у боље сутра, као што то кажу Американци? По свему судећи, ако боље погледамо, видећемо да је Србија још увек далеко од правог пута. Прогон, корупција, насиље, као и политичке махинације, присутни су на сваком кораку. Да ли се део високообразованог становништва Србије који је био присиљен да напусти Србију вратио, како је предизборно обећавано? Да ли је “огроман” прилив страних инвестиција побољшао животни стандард грађана Србије?

Такође, у резолуцији се изражава задовољство што је Србија 2006. године приступила Партнерству за мир. САД би свакако одговарало да Србија постане и пуноправна чланица Северноатлантског савеза, међутим, тешко да би то заиста донело неког добра Србији јер таква одлука, упркос тврдњама појединих министара, сигурно не би значајно ојачала нашу спољнополитичку позицију, напротив. Осим тога, Американци хвале нашу владу за допринос у борби против међународног тероризма. Остаје нам само да се надамо да Србија ипак неће и својим војним персоналом учествовати у овој борби за коју сви знамо да повлачи учешће наших војника у мисијама у Авганистану и Ираку.

Дочекали смо да нас земља која је била на челу алијансе која нас је бомбардовала зарад сопствених геостратешких интереса, приликом чега је страдало толико невиних људи, и која нам је одузела део територије хвали због демократских промена. Да ли би нас у крајњем случају тај пут одвео под окриље истог овог, пре свега војног савеза? Остаје

Још једна петица за Србију

Пише: Владимир Јевтић
понедељак, 26 април 2010 09:38

нам да видимо, али сигурно је да наводне велике демократске промене не дају пуно повода за оптимизам. Напротив, имамо пуно право да се забринемо управо због пута којим је Србија кренула.

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/1/%D0%A1%D1%80%D0%B1%D0%B8%D1%98%D0%B0/647371/%D0%90%D0%BC%D0%B5%D1%80%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%B8+%D0%A1%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D1%82+%D1%83%D1%81%D0%B2%D0%BE%D1%98%D0%B8%D0%BE+%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%BE%D0%BB%D1%83%D1%86%D0%B8%D1%98%D1%83+%D0%BE+%D0%A1%D1%80%D0%B1%D0%B8%D1%98%D0%B8.html>